

luknji je moral pošteno, g. Repa brez vzroka od 11. ure dopoldne do 8. ure zvečer biti. Bil je pri mrzlemu, nezdravemu vremenu v tej jami brez suknje in brez klobuka. Ob 4. uri prinesel je oče g. Repa klobuk in suknjo, ker se je bal za Repovo zdravje. Aliniso mu pustili stvar in notri dati! Le skozi oknu podobno odprtino je mogel oče klobuk notri dati! Tekom 9 ur, v katerih je moral g. Repa po krivici v zaporu sedeti, ni dobil ničesar za jesti. Jurček se je pri Plojevi pojedini menda zastojal mastil, g. Repa pa je pustil lakoto trpeti. Občinski odbornik g. Wedenik je prišel ob 1. uri z nekim tovarišem k Jurčku in zahteval, da se da g. Repi jesti. Pa vse ni nič pomagalo. Vkljub temu, da je bil rihtar opozorjen, ni storil svoje dolžnosti in je pustil raje po nedolžnem zaprtega, poštenega moža v mrazu, mokroti in lakoti! Fej, stokrat fej takemu nečloveškemu postopanju! Zanimivo je tudi, da ključavnice zavora niso bile zaklenjene. Zunaj stoječi ljudje so jih doli vzeli in jih g. Repi v zapor dali. Ali g. Repa zato ni pobegnil. Stvar izgleda ravno tako, kakor da bi se nalašč vrata odprta pustilo, da bi g. Repa ušel. Potem bi imeli Jurčki vzrok, proti njemu nastopati. Ali Repa je bil bolj zvit... Prihiti pa moramo sledeče: Trije kot pošteni znani posestniki (med njimi 2 obč. odbornika) so šli k županu Topolovcu in so hoteli 1000 kron kavcije položiti, ako se g. Repo izpusti. Rihtar Jurček pa tega ni sprejel. Tu se pač vidi, da se je g. Repo nalašč, iz same nagajivosti in predrzne ošabnosti zaprtega držalo. Mi razumemo to prav dobro in čas bode prišel, ko bode i Jurček svojo napako razumel...

Plojeva slavnost.

Na Plojevo slavnost, ki se je vršila deloma pri Hufnaglu, deloma pa pri Lasniku, je prišlo okroglo 30 tujcev. Med njimi smo opazili ptujskega advokata dr. Fermevca, mariborskega advokata dr. Rosino, nadalje celi kup šri-barjev teh gospodov. To je bila vsa „lajbgarda“ nesrečnega hofrata, ki se je pač takoj želel, da pride kmalu zopet v Jurzovo kočijo. Od domačinov ni skoraj nobeden s Plojem držal. Celo najzagriženejši „narodnjaki“ so menda raje kog-nak pili, nego bi se potegovali za „izgubljeno stvar.“ Prvi je prišel govoriti dr. Fermevec iz Ptuja, katerega se je preje enkrat smatralo za precej „mirnega“ in „nepolitičnega“ advokata. Mož je postal zdaj že gorak v Ptuju in prišel javno proti vsemu nastopati, kar ne trobi v zviti rog „Narodnega dnevnika“ ali „Sloge“. Pravzaprav je smešno, s kako vnmemo se zdaj ravno „narodna stranka“ za Ploja zavzema, proti kateremu je svoj čas kandidate postavljala. No, dr. Fermevec je pač mislil, da mu bode na Ptujski gori vse gladko šlo. Pa se je zmotil. Komaj je izpregovoril ves prestrašen par besed, ko je stopil vrli naprednjak in občinski odbornik g. Wedenik naprej in je dejal: Je že dobro, da imamo enega kmeta (Mariniča) za častnega občana; ali dohtarjev ne maramo, z dohtarji proč. In ljudstvo je kovaču ploskalo ter vpilo: Proč, pfuj dohtarji, pfuj Ploj, živio Wedenik, hura, hura, Ploj naj se gre solit, s Plojem proč, živio kmetški stan itd. Kakor je Fermevec in pozneje Ploj sam usta odprl, že so kmetje od vseh strani nanj vpili. Ploskanje posameznih „narodnjakov“ je bilo v večnem „fej“-klicanju komaj slišati. Takega častnega sprejema si Ploj pač ni predstavil! Mislil je, da bode vse pred njim na kolenih ležalo, ali zdaj so pa kmetje pljuvali in mu fige kazali. Zanimivo je tudi, da se štiri občinski odborniki na Ptujski gori niso hoteli Plojeve slavnosti udeležiti. Čast tem možem! „Narodnjaki“ so seveda vsi obupani kakor zajci okrog letali. Kupčič n. p. je tekel urnih pet po žandarje in hotel, da naj ti Wedenika aretirajo. Pa tako mogočen ta Kupčič še dolgo ni, da bi se poštene posestnike na njegovo komando zapiralo! Seveda so se tudi pane Klemenčiču kar sline od jeze cedile, menda tudi zato, ker zdaj niti „narodnjaki“ v njegovo krčmo ne zahajajo in bode tam kmalu Haberca s svojimi špeglami edini gost. Nervozno je skakal tudi dr.

Fermevec okoli. Hotel in zahteval je, da naj se kmete zapre. Mi se le čudimo, da niso kmetške pesti zgrmele po njegovem hrbtu. Kajti to si bodejo kmetje na Ptujski gori pač odločno izprosili, da jih bodejo prvaški dohtarji iz Ptuja, ki živijo od kmetških grošev, lovili kakor šinter pse... Vso ljudstvo je bilo torej odločno proti Ploju in je bilo zlasti zaradi nepostavnega postopanja proti g. Repi razburjeno. Pri Lasniku je nastopil m. dr. tudi vrli kmet Andrej Marzidovšek, ki je hofrata Ploja zaradi podpore tako ojstro okregal, da se bode fini gospodek tega gotovo zapomnil. Tudi kmetice so prišle in vpile Ploju v obraz: kje je podpora, kje je obljubljena koruza itd. Z eno besedo: Kmetje so vsi slavnost preprečili in prireditelje osmešili. Mislimo, da Ploj in „narodnjaki“ na Ptujski gori ne bodejo nikdar več kaj podobnega priredili. Proti večeru (okroglo ob pol 6. uri) so se ti „gostje“ tudi že odpeljali. Ploj je prišel v Ptuj bled kot zid. Neki „gost“ iz Maribora je na poti izgubil klobuk; ni prišel nazaj ponj...

Razno.

Medtem so se kmetje v vedno večjem številu pred „zaporom“ zbirali. Mogočno je donel klic: Dajte g. Repo v un, odprite vrata! Ljudstvo je bilo tako razburjeno, da je bilo vsak hip bati, da naskoči zapor in reši g. Repo. Župan Jurček pa se ni hotel pokoriti ljudski zahtevi. Kaj ko bi se ljudstvo ne držalo nazaj? Kaj ko bi res razbilo tisto proketo luknjo in vrglo v njo Jurja samega? Prišlo bi do preliivanja krvi in kriva bi bila tega edino Topolovčeva trda glava. K sreči se je dalo ljudstvo vendar pomiriti! Zanimivo je, da je bil Topolovec večkrat v zaporu. Mislil je, da ga bode g. Repa morda prosil. Pa se je hudo zmotil! Zvečer ob 8. uri pa je Topolovec s stražmojstrom Planincem prišel in g. Repo izpustil. Omeniti moramo, da ima g. Repa vsled tega nasilnega postopanja rihtarja veliko škodo. Kajti hiša je bila polna gostov in gospodar — zaprt. Najmanj 200 K je g. Repa izgubil. Za to svoto denarja je rihtar odgovoren! Tudi v zaporu je g. Repa nekaj denarja izgubil. Ko je prišel drugi dan z dvema pričoma k Topolovcu, da mu naj da ključ zavora, da si poišče izgubljeni denar, mu Topolovec ni hotel ključa dati. Poslal ga je k stražmojstru, češ da ima ta ključ. Stražmojster pa je zopet rekel, da ga ima rihtar. Eden teh dveh gospodov se je torej lagal. Na vsak način pa pribijemo, da se je Topolovec bal, da bi kdo ta svinjski zapor videl. Ali mi mu garantiramo, da bode prav rad ključ najdel! G. Repa je vsled prestanih ur v tem zaporu nevarno obbolel in je moral zdravniške pomoči poklicati. Vse to so stvari, katere ima ta čedni rihtar s svojimi hujskači na vesti!

Za danes dovolj! Pretekla nedelja je dokazala, da ljudstvo na Ptujski gori ne mara za Ploja in zaničuje njegove pajdaše. To kmetško

ljudstvo je pa tudi vidilo, da mu hočejo raniti „narodnjaki“ hujskači vso pravico vzeti in hočejo celo kmete v zapore metati. Zato kličemo: Kmetje, ne pustite se za tretji! Združite se in bodite trdni kot skala! Čas bode prišel, ko bode imela kmetška beseda zopet veljavo!

Politični pregled.

Na Dunaju so se vršile te dni nadomestne občinske volitve, pri katerih so seveda klerikalci (ali krščansko-socialci) zmagali. Vendar pa vidi, da prebivalstvo ne mara več za dr. Gemanovo politiko, ki zoperstavlja klerikalizmu vsak drugi interes.

Laški špijon. V Gorici je bil knjigovodja Peter Andreini zaradi vohunstva v prid Italiji in proti Avstriji na 7 mesecev težke ječe obsenjen. Andreini je bil pravi vzor „neodrešenih“ laških irredentevcev, ki postajajo vedno bolj predrzni.

Dopisi.

Rajhenburg. Včeraj dne 26. t. m. ob pol 12. uri predpoldan se je ponesrečil 26. letni strešni pokrivač Tone Hribar iz Maribora, katerega je pokrival tukajšno novo cerkev z eternitom. Nesrečnež je padel iz enega novih stolpov 5 m. visočine in je padel najprej na cerkven streho in od tam na drugo, potem šele na tla. Razmesaril in polomil se je tako strašno, da je čez eno uro umrl. Mladi delavec je kazal ljudem preveč svojo korajžjo in srčnost, ker je tudi dne 18. t. m. na obeh po 80 m visokih stolpah v velikem viharju križal ali rože nasajal. Sliši se, da je imenovani že dvakrat pri takem delu padel in sicer enkrat 5 m in drugič 9 m visokine, brez da bi se bil kaj pokvaril. Zdaj ga nesreča zadela. N. p. v m.!

Iz Ptujске gore. Dragi „Štajerc“, pred kratkim zapustil je našo faro č. g. kaplan Jakob Palir. Prav lahko rečemo, da je ž njim odšel eden najboljših duhovnikov, kar jih poznamo ter spoštujemo. G. kaplan si je znal pridobiti povsod ljubezni in prijateljstva in vedno je častilo kot pravega moža ter duhovnika, ki stori svojo dolžnost, ki pa ne dela ne prepričane sovraštva. Zahvaljujemo se g. kaplanu za dobroto in nauke in upamo, da se nas bo tudi on s takim veseljem spominjal, kakor mi njega. Z Bogom! Farani.

Ptujska gora. Ali veljajo postavbe edino: naprednjake? Mislimo, da ne! Tudi prista slavnoznane „narodne stranke“ menda mora vpoštevati te postavbe. Gospa Haberca n. p. in oštarijo, v kateri je menda učitelj Klemenčič najboljši gost. Ali to nas končno ne zanima? Haberca pa ima tudi domačo tobak-trafiko, se pravi, gostom svoje oštarije sme i cigare prodajati. Zanimivo je že to, da te cigare kupuje v trafiki g. Repe, ki je v neposredni bližini, temveč neke daleč naprej. Mi pa trdimo tudi, da dobijo pri Haberci i taki „gostje“

Zopet nesreča zrakoplova.

Das zerstörte Zepellin-Luftschiff (ZL) bei Weilburg a.d. Lahn

posamezni deli so predrli balon. Človeško življenje pri temu ni bilo izgubljeno.

Pri mes
Weilburg
Nemške
ponesreč
je zopet
lika voja
ladja za
„Z. II.“
Zrakoplo
katerega
kaže na
slika, ka
je bil tak
po nesre
je popola
ma razb
6 dni so k
pospravlj
Okostje z
koplova
bilo iz a
minija
n i
sve
„V
dol
že
pol
zija